

Sygn.akt III AUa 809/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Marek Szymanowski (spr.)

Sędziowie: SA Alicja Sołowińska

SA Dorota Elżbieta Zarzecka

Protokolant: Magda Małgorzata Gołaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 stycznia 2015 r. w B.

sprawy z odwołania B. P. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o ustalenie wartości kapitału początkowego

na skutek apelacji wnioskodawczyni B. P. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku V Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 10 marca 2014 r. sygn. akt V U 138/14

I. zmienia zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych B. z dnia 20 grudnia 2013 r. w ten sposób, iż zalicza wnioskodawczyni do ustalenia kapitału początkowego okres nieskładkowy od 14.01.1994 r. do 22.04.1996 r.;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych B. na rzecz B. P. (1) tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 30 (trzydzieści) złotych .

Sygn. akt III AUa 809/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 20.12.2013 r. ustalił wartość kapitału początkowego B. P. (1) na kwotę 57.556,51 zł.

W odwołaniu od tej wnioskodawczyni zarzuciła organowi rentowemu nieuwzględnienie okresu opieki nad córką A. w wymiarze dodatkowych 3 lat. Opiekowała się nią od 14.01.1994r. do 22.04.1996 r., kiedy to córka była na diecie bezglutenowej i bezmlecznej, co potwierdza dokumentacja medyczna. Zasiłek pielęgnacyjny na dziecko pobierał mąż E. P..

Na podstawie takiego zarzutu zażądała przeliczenia kapitału z uwzględnieniem okresu opieki.

Wyrokiem z dnia 10 marca 2014 r. Sąd Okręgowy w Białymstoku oddalił odwołanie. Sąd Okręgowy wskazał, iż zgodnie z treścią art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS dla ubezpieczonych

urodzonych po dniu 31.12.1998 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia. Przy ustalaniu kapitału przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

1. okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
2. okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
3. okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1 - 3 i 6 - 12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W decyzji z 11.06.2008 r. o ponownym ustaleniu kapitału początkowego B. P. organ rentowy przyjął 96 miesięcy okresów składkowych i 3 dni okresu nieskładkowego. W dniu 16.12.2013r. B. P. wniosła o ponowne ustalenie kapitału. Do wniosku dołączyła akt urodzenia syna Ł. (17.02.1985r.) i córki A. (15.01.1991 r.) oraz kserokopię kart wynagrodzeń męża z lat 1995 - 1999. Z dokumentów płacowych wynika, że od 01.05.1995 r. do 31.12. 1996 r. pobierał zasiłek pielęgnacyjny. Decyzją z dnia 20.12.2013 r. organ rentowy ustalił nową wartość kapitału początkowego. Po uwzględnieniu 6 lat opieki nad dziećmi wynosi ona 53.276,19 zł. Sąd Okręgowy nawiązał do brzmienia art. 7 pkt 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS , w myśl którego okresami nieskładkowymi są przypadające przed dniem nabycia prawa do emerytury lub renty okresy urlopu wychowawczego, urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie przepisów w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących opiekujących się małymi dziećmi, innych udzielonych w tym celu urlopów bezpłatnych oraz okresy niewykonywania pracy - z powodu opieki nad dzieckiem:

- a) w wieku do lat 4 - w granicach do 3 lat na każde dziecko oraz łącznie - bez względu na liczbę dzieci - do 6 lat,
- b) na które ze względu na jego stan fizyczny, psychiczny lub psychofizyczny przysługuje zasiłek pielęgnacyjny - dodatkowo w granicach do 3 lat na każde dziecko.

Sąd Okręgowy zauważył, iż stosownie do § 23 rozporządzenia z dnia 11.10.2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe (Dz. U. z 2011 nr 237 poz. 1412) jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy nieskładkowe jest zaświadczenie płatnika składek lub inny dokument właściwego organu. Dla celu udowodnienia okresu, o którym mowa w art. 7 pkt 5, środkiem dowodowym są dokumenty z tym, że dla celów udowodnienia sprawowania opieki nad daną osobą, środkiem dowodowym jest oświadczenie zainteresowanego w formie pisemnej lub ustnej do protokołu. W aktach O/ZUS znajduje się oświadczenie B. P., w którym podała, że zajmowała się wychowywaniem dzieci. Treść art. 117 ustawy wskazuje na możliwość uwzględnienia okresu nieskładkowego, który został udowodniony dokumentem (zaświadczeniem), wpisem w legitymacji ubezpieczeniowej lub uznany orzeczeniem sądu. Wnioskodawczyni nie przedstawiła żadnego dokumentu potwierdzającego przysługiwanie w spornym okresie zasiłku pielęgnacyjnego na córkę. Do 28.02.1995 r. obowiązywało rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 10.04.1989 r. w sprawie zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych (Dz. U. 1989. 23.125.), a od 01.03.1995r. ustawa z dnia 01.12.1994r. o zasiłkach rodzinnych i pielęgnacyjnych (Dz. U. z 1995. Nr 4. poz. 17.). Według § 13 rozporządzenia zasiłek pielęgnacyjny przysługiwał pracownikom na członków rodziny - dziecko w wieku do 16 lat, w razie stwierdzenia przez zakład społeczny służby zdrowia, że ze względu na stan zdrowia wymaga ono ze strony innej osoby stałej opieki polegającej na pielęgnacji lub na systematycznym współdziałaniu w postępowaniu leczniczym i rehabilitacyjnym. Postępowanie miało charakter wnioskowy.

Taki sam charakter miało postępowanie w okresie obowiązywania ustawy z 01.12.1994r. Różnica w stosunku do poprzedniego stanu polegała na tym, że uprawnionym do zasiłku był obywatel polski zamieszkały na terytorium RP oraz cudzoziemiec posiadający kartę stałego pobytu. Zasiłek przysługiwał między innymi dziecku do 16 lat, które było niepełnosprawne. Zasiłki wypłacali pracodawcy, organy rentowe, rejonowe urzędy pracy. Sąd Okręgowy zauważył, iż Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 04.07.2007r. (II UK 292/06 - OSNP 2008/17 - 18/261) uznał, że warunkiem uznania urlopu bezpłatnego przypadającego przed dniem nabycia prawa do emerytury lub renty, udzielonego na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z 17.07.1989r. w sprawie urlopów wychowawczych za

okres nieskładkowy jest spełnienie przesłanek prawa do zasiłku pielęgnacyjnego, nawet wówczas, gdy uprawniony nie pobierał tego świadczenia.

W ocenie Sądu Okręgowego zastosowanie tego poglądu w niniejszej sprawie nie było jednak możliwe. Według art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS przy ustalaniu prawa do emerytury i renty i obliczaniu ich wysokości uwzględnia się okresy składkowe i nieskładkowe. Nie ulega wątpliwości, że uwzględnieniu podlegają okresy wymienione w ustawie (art. 6 i 7). Redakcja art. 7 pkt 5 list b jest - w ocenie Sądu Okręgowego - jest częściowo wadliwa. W dacie obowiązywania rozporządzenia z 10.04.1989 r. osoba, która nie wykonywała pracy, nie mogła otrzymać żądanego zasiłku, natomiast pod rządem ustawy z 01.12.1994 r. zasiłek przysługiwał dziecku do 16 lat, osobie powyżej 16 lat i osobie, która ukończyła 75 lat. W tej sytuacji nie sposób przyjąć, że zasiłek przysługiwał na dziecko czyli rodzicowi. Zdaniem Sądu Okręgowego analiza stanu prawnego dotyczącego zasiłku pielęgnacyjnego w sposób jednoznaczny wskazuje, że wnioskodawczyni w spornym okresie nie miała prawa do takiego świadczenia – co skutkuje niezasadnością wniesionego odwołania, który na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W apelacji od tego wyroku wywiezionej B. P. (1) zaskarżyła go w całości i zarzuciła mu :

1. naruszenie przepisów postępowania poprzez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych dotyczących konieczności sprawowania opieki nad córką A., która wymagała takiej opieki ze względu na schorzenia złego wchłaniania, wymagające stosowania diety bezmlecznej i bezglutenowej przez pominięcie złożonej przez odwołującą dokumentacji medycznej dotyczącej leczenia córki w (...) Szpitalu (...) w B., co miało wpływ na wynik postępowania, jak i niedokonanie prawidłowej oceny materiału dowodowego, co doprowadziło do błędnego ustalenia stanu faktycznego, że odwołująca w spornym okresie nie wykonywała opieki nad dzieckiem, które takiej opieki wymagało ze względu na jego stan fizyczny, psychiczny lub psychofizyczny, a tym samym do oddalenia odwołania z naruszeniem art. 233 § 1 k.p.c.,

2. naruszenie przepisów postępowania poprzez sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału, co miało wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

- mimo, iż Sąd I instancji w uzasadnieniu wyroku stwierdził, że w aktach ZUS znajduje się oświadczenie B. P., że zajmowała się wychowywaniem dzieci, którego to oświadczenia, dla celu udowodnienia okresu, o którym mowa w art. 7 pkt 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wymaga 8 23 rozporządzenia z dnia 11.10.2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. 2011. 237.1412), to wbrew tym stwierdzeniom, Sąd I instancji, nie uznał tego oświadczenia w przedmiocie sprawowania opieki i nie wyjaśnił, z jakich powodów nie dał wiary temu oświadczeniu,

- Sąd I instancji, niezgodnie z materiałem dowodowym stwierdził, że wnioskodawczyni nie przedstawiła żadnego dokumentu potwierdzającego przysługiwanie w spornym okresie zasiłku pielęgnacyjnego na córkę, bowiem odwołująca złożyła do akt sprawy dokumentację medyczną ze specjalistycznej poradni gastrologicznej (...) Szpitala (...), która przejęła leczenie córki A., w lipcu 1995 r. na podstawie skierowania na leczenie Przychodni (...) przy ul. (...) w B., która to przychodnia zajmowała się leczeniem córki od jej urodzenia do czasu objęcia leczeniem specjalistycznym przez (...) Szpital (...). W w/w dokumentacji Poradni Gastrologicznej (...) znajduje się opis przebiegu rozwoju w/w schorzeń córki od urodzenia, których nasilenie pogłębiało się i dlatego zaistniała konieczność skierowania córki na leczenie specjalistyczne w (...), ponadto w dokumentacji tej zawarte są adnotacje dot. Zasiłku pielęgnacyjnego, a więc dokumentacja ta potwierdzała też istnienie w/w schorzeń córki przed przejęciem leczenia przez (...), a w zasadzie od początku życia córki, częste infekcje górnych dróg oddechowych, miała ona kłopoty z przyswajaniem żelaza, nawracające zakażenia układu moczowego.

3. naruszenie prawa materialnego, a mianowicie:

a. błędną wykładnię art. 7 pkt 5 b w/w ustawy o emeryturach i rentach z FUS, przez niewłaściwe przyjęcie, że analiza tego przepisu wskazuje na to, iż okresy wymienione w tym przepisie mogą być uznane tylko wtedy, gdyby to ja

osobiście miała przyznany na siebie zasiłek pielęgnacyjny, a więc, w ocenie skarżącej, Sąd I instancji dokonał błędnej wykładni tego przepisu,

b. błędne zastosowanie i błędą wykładnię§ 13 rozporządzenia (...) z 10.04.1989 r. w sprawie zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych, jak i ustawy z dnia 01.12.1994 r. o zasiłkach rodzinnych i pielęgnacyjnych, bowiem podstawą prawną niniejszej sprawy jest w/w art. 7 pkt 5 b ustawy o emeryturach i rentach, a ponadto z powołanych przez Sąd I instancji przepisów w/w rozporządzenia, jak i w/w ustawy z 01.12.1994 r. wcale nie wynika, że zasiłek pielęgnacyjny nie przysługiwał rodzicowi na dziecko wymagające opieki.

Wskazując na powyższe podstawy apelacji, skarżąca wносиła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie okresu od dnia 14.01.1994 r. do dnia 22.04.1996 r. jako okresu nieskładkowego w dodatkowym wymiarze do lat 3 z tytułu opieki nad córką A. ur. (...) w oparciu o art. 7 pkt 5 b ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Nadto apelacja zawierała wniosek dowodowy o dopuszczenie dowodu z dokumentacji medycznej dotyczącej córki A. mającej potwierdzić konieczność sprawowania opieki nad nią.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje

Apelacja jest zasadna.

Błędny pogląd Sądu Okręgowego co do wykładni art. 7 pkt 5 b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS spowodował, iż Sąd ten wyrokował w sprawie bez dostatecznie ustalanego stanu faktycznego. Sąd Okręgowy nie do końca jasno uzasadnił prezentowany przez siebie pogląd prawny, stąd trudno jest przytoczyć motywy jakimi się Sąd Okręgowy kierował. Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 174 ust.2 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Tekst jednolity Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z zm.) przy ustalaniu kapitału początkowego uwzględnia się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5 . Zgodnie z powołanym art. 7 pkt 5 okresami nieskładkowymi są przypadające przed dniem nabycia prawa do emerytury lub renty okresy urlopu wychowawczego, urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie przepisów w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących opiekujących się małymi dziećmi, innych udzielonych w tym celu urlopów bezpłatnych oraz okresy niewykonywania pracy - z powodu opieki nad dzieckiem:

- a) w wieku do lat 4 - w granicach do 3 lat na każde dziecko oraz łącznie - bez względu na liczbę dzieci - do 6 lat,
- b) na które ze względu na jego stan fizyczny, psychiczny lub psychofizyczny przysługuje zasiłek pielęgnacyjny - dodatkowo w granicach do 3 lat na każde dziecko.

W sprawie nie ulegało wątpliwości, iż wnioskodawczyni wskazywała na niewykonywanie pracy z uwagi na konieczność opieki nad córką z uwagi na jej stan zdrowia w tym okresie, a zatem art. 7 pkt 5b. ustawy. Dokonując oceny możliwości zaliczenia tego okresu Sąd Okręgowy uznał to za niezasadne, aczkolwiek nie do końca wyraźnie wskazał dlaczego. Można się domyślać, iż Sąd Okręgowy uznaje za możliwe zaliczenie takiego okresu jedynie wtedy, kiedy w okresie tym faktycznie był przyznany i wypłacany zasiłek pielęgnacyjny na takie dziecko. Taka interpretacja znacznie zawęża możliwości zaliczenia takiego okresu do stażu ubezpieczeniowego, bowiem z możliwości uwzględnienia takiego okresu nie mogłyby skorzystać ci rodzice, których dziecko spełniało przesłanki do pobierania zasiłku pielęgnacyjnego, a którzy z różnych przyczyn o taki zasiłek nie wystąpili. Zdaniem Sądu Apelacyjnego analiza art. 7 ust. 5b. ustawy nie prowadzi do takiego wniosku jaki wyprowadził Sąd pierwszej instancji. Przede wszystkim przypomnieć wypada, iż świadczenia z ubezpieczeń społecznych przysługują z mocy ustawy, a wniosek w przedmiocie ich nabycia ma jedynie znaczenie dla określenia momentu od jakiego nastąpi wypłata świadczenia. Oznacza to, iż użyty w art. 7 pkt 5b ustawy zwrot „przysługuje zasiłek pielęgnacyjny” należy rozumieć, iż stan fizyczny, psychiczny lub psychofizyczny dziecka uzasadniałby przyznanie prawa do zasiłku pielęgnacyjnego, co nie musi oznaczać, że był on faktycznie wypłacany, albo w ogóle o taki zasiłek wystąpiono. Podobny pogląd w tym zakresie był prezentowany w orzecznictwie, w tym w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2007 r. II UK 292/06 (OSNP 2008/17-18/261), który znany był Sądowi Okręgowemu w świetle sporządzonego uzasadnienia, jednakże Sąd nie podjął polemiki z tym orzeczeniem, mimo że

przyjął inny pogląd prawny za podstawę orzeczenia. Wypada jednak zauważyć, iż wspomniane orzeczenie prezentujące taką wykładnię nie jest jedynym, lecz jak się zdaje Sąd Najwyższy konsekwentnie na tle art. 7 pkt 5b prezentuje podobny pogląd (por. uzasadnienie uchwały SN z dnia 5 lipca 2011 r. I UZP 3/11OSNP 2011/23-24/300; wyrok SN z dnia 11 lipca 2006 r. I UK 354/05 LEX nr 328027). Co więcej w świetle akt rentowych poglądu Sądu Okręgowego w tym zakresie nie podzielał nawet organ rentowy, który po wydaniu zaskarżonej decyzji w przedmiocie uwzględnienia spornego okresu skierował dokumentację lekarską zebraną w sprawie do Głównego Lekarza Orzecznika i uzyskał stanowisko Zastępcy Głównego Lekarza Orzecznika, że stan zdrowia córki wnioskodawczynie nie uzasadniał przyznania prawa do zasiłku.

Podzielając prezentowany wyżej nurt wykładni Sąd Apelacyjny uznał za konieczne uzupełnienie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie bowiem dla rozstrzygnięcia w sprawie koniecznym było wyjaśnienie czy stan zdrowia córki wnioskodawczynie w spornym okresie uprawniałby ją do zasiłku pielęgnacyjnego. Jak wiadomo poczynienie ustaleń w zakresie stanu zdrowia pod kątem nabycia prawa do określonych świadczeń wymaga posiadania wiadomości specjalnych (art. 278 §1 k.p.c.). Mając to w polu widzenia Sąd Apelacyjny na rozprawie w dniu 12 listopada 2014 r. (k 57) dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu gastrologii na okoliczność czy A. P. ur. (...) w okresie od 14.01.1994 r. do 22.04.1996 r. była osobą, która ze względu na stan zdrowia wymagała ze strony innej osoby stałej opieki polegającej na pielęgnacji lub na systematycznym współdziałaniu w postępowaniu leczniczym i rehabilitacyjnym (§13 ust.1. pkt 2.1) Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 10 kwietnia 1989 r. i art. 14 ust.3 pkt 1. ustawy z dnia 1 grudnia 1994 r. o zasiłkach rodzinnych i pielęgnacyjnych (Dz.U. z 1995. Nr 4. poz.17). Odwołanie się do obu aktów prawnych regulujących przesłanki nabycia prawa do zasiłku pielęgnacyjnego było konieczne z uwagi na to, iż w spornym okresie nastąpiła w tym zakresie zmiana stanu prawnego. Trzeba jednak zauważyć, iż przesłanki nabycia prawa do zasiłku pielęgnacyjnego nie uległy istotnej zmianie. W świetle § 13 ust 2 pkt 1 rozporządzenia zasiłek pielęgnacyjny przysługuje na dzieci w wieku do 16 lat, w razie stwierdzenia przez zakład społeczny służby zdrowia, że ze względu na stan zdrowia wymagają one ze strony innej osoby stałej opieki polegającej na pielęgnacji lub na systematycznym współdziałaniu w postępowaniu leczniczym i rehabilitacyjnym. Natomiast w ustawie z dnia 1 grudnia 1994 r. o zasiłkach rodzinnych i pielęgnacyjnych wchodzącej w życie z dniem 1 marca 1995 r. prawo do zasiłku pielęgnacyjnego przysługiwało dziecku w wieku do lat 16 w przypadku stwierdzenia przez publiczny zakład opieki zdrowotnej, że ze względu na stan zdrowia wymaga ono ze strony innej osoby stałej opieki polegającej na pielęgnacji lub na systematycznym współdziałaniu w postępowaniu leczniczym lub rehabilitacyjnym (art. 14 ust. 3 pkt 1 ustawy).

W sporządzonej opinii biegły z zakresu gastrologii (k.101-103) po zapoznaniu się całą zebraną dokumentacją dotyczącą córki wnioskodawczynie - A. P. stwierdził, iż w spornym okresie (14.01.1994r. do 22.04.1996 r.) była ona osobą, która ze względu na stan zdrowia wymagała ze strony innej osoby stałej opieki polegającej na pielęgnacji lub systematycznym współdziałaniu leczniczym i rehabilitacyjnym. W uzasadnieniu opinii biegły wskazał, iż celiakię lub inne zespoły złego wchłaniania wymagające długotrwałego stosowania diet eliminacyjnych należą do schorzeń układu pokarmowego, które powodują, że dziecko wymaga stałej opieki innej osoby. Biegły wskazuje, iż dokumentacja lekarska zawiera adnotację o zasiłku pielęgnacyjnym co do okresu od 01.05.1996r. do 12.12.1996 r. , a nadto potwierdza ona, iż zespół złego wchłaniania podejrzewany był u dziecka wnioskodawczynie od roku 1992r. ale nie udało się wówczas mimo prób uzyskać wycinków jelita cienkiego. Zlecono jednak w związku z takim rozpoznaniem dietę eliminacyjną i to również w spornym okresie. W ocenie biegłego zachowana dokumentacja medyczna wskazuje na utrzymanie zespołu złego wchłaniania i zalecenia stosowania diety eliminacyjne w sposób ciągły w okresie od 1992 r. do 1997 r.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego przedłożona opinia biegłego jest, rzeczowa, rzetelna i szeroko powiązana z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie w szczególności zachowaną dokumentacją medyczną dotyczącą A. P. z całego okresu. Nadto pośrednio prawidłowość opinii biegłego potwierdza już sam fakt, iż mąż wnioskodawczynie od dnia 01.05.1996 r. pobierał zasiłek pielęgnacyjny, który niewątpliwie przysługiwał mu w związku ze zdrowiem córki (34-37 a.r.).

Uznając zatem, iż materiał dowodowy zebrany w obu instancjach uzasadnia przyjęcie, iż w spornym okresie A. P. spełniała warunki do nabycia prawa do zasiłku pielęgnacyjnego - okres niewykonywania pracy przez jej matkę z

powodu konieczności sprawowania opieki nad córką - jest okresem nieskładkowych uwzględnianym przy ustalaniu kapitału początkowego.

Z tych przyczyn na zasadzie art. 386 §1 k.p.c. Sąd Apelacyjny dokonał stosownej zmiany zaskarżonego wyroku i poprzedzającej go decyzji.